

[Kirsten Jacobsen]

vedtaget andre steder i samfundet, kan man heller ikke rigtig gøre noget ved. Det er alt sammen forklaring på problemerne. Det er blot sådan, at der er ikke taget højde for det.

Det er begrundelsen for, at der er sket en klar forringelse af den hjælp, der ydes til disse grupper. Hvis det ikke er gået op for socialministeren eller Venstres ordfører eller den konservative ordfører på trods af avisernes skrivelser, på trods af læserbreve, på trods af at personalet nu er begyndt at nedlægge arbejdet, på trods af at brugergrupper rejser sig rundt omkring i samfundet, så var det på tide, at man begyndte at få øjnene op for, hvordan det forholder sig i det virkelige liv.

Fru Pia Christmas-Møller sagde, at det, man ønskede, var, at ældre, der kan betale, skal betale, men som jeg sagde før: Hvis det skal være filosofien, så skal vi overføre den til en hel masse andre områder af samfundet med lige så stor rimelighed, og man skal i hvert fald ikke starte med den svageste gruppe, det er der ingen mening i.

Og når man nu siger, at der ikke er tale om, at det skal være en forringelse – der er egentlig slet ikke tale om en besparelse – hvorfor i alverden står der så ikke i forslaget, at de penge, der vil komme ind, vil blive overført til den gruppe, som ikke selv kan betale?

Hvordan i alverden vil ministeren få det her administreret? Hvordan vil man skelne mellem personlig hjælp og hjælp til praktiske gøremål? Hvordan vil man skelne imellem, at en person på grund af alder eller sygdom eller handicap ikke er i stand til at holde sig selv tør? Så kan man få gratis hjælp til at skifte bleen eller skifte bukserne, men så kan de altså få lov at hobe sig op i stabler ude i badeværelset uden at kunne blive vasket. Jeg går ud fra, at man så må til at indkøbe nyt tøj til dem, eller hvad har man tænkt sig? Det mest groteske, jeg har hørt, var, at man havde skiftet bletype på et plejehjem, og da man undersøgte, hvorfor man var begyndt at bruge dyrere bleer, fik man at vide, at det var, fordi en særlig, bestemt tykkelse på bleerne medførte, at man kun behøvede at skifte dem én gang om dagen. Det er selvfølgelig også besparelser. Den slags besparelser ønsker Fremskridtspartiet ikke at lægge navn til.

Jeg vil gerne sige til slut, og det er en slutbemærkning: Ministeren behøver ikke at overve-

je, hvorvidt Fremskridtspartiet kunne tænke sig at overveje at medvirke. Det kan vi ikke under nogen omstændigheder.

Bente Juncker (CD):

Når man læser bemærkningerne til dette lovforslag, må man undre sig noget.

Der står allerede i starten af de almindelige bemærkninger, at dette forslag skal ses som en delvis opfølgning af den dagsorden, der blev vedtaget i forbindelse med den ældrepolitiske debat i Folketinget den 25. april 1991, og så indeholder forslaget et forslag om indførelse af betaling for varig praktisk hjælp.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvor står det i dagsordenen? Hvor står det i dagsordenen? Det står intetsteds i dagsordenen, at der skal indføres betaling for hjemmehjælp. Der står tværtimod, at man skal indskærpe kommunernes pligt, eventuelt ved lovgivning i Folketinget, til at sørge for, at der er den nødvendige praktiske bistand til stede til de ældre mennesker. Det er det, der står i dagsordenen.

Og så kommer ministeren efter den meget flotte debat, vi havde i foråret, nu, hvor der er gået cirka et halvt år, med et forslag, der skal kaldes en udløber af ældredebatten.

Der mangler mange ting endnu, som ministeren skal komme med forslag om ifølge den ældredebatt, vi havde her i Folketinget. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvornår kommer de forslag?

Det er rigtigt, at nogle af ordførerne her i Folketinget under ældredebatten nævnte, at man måske, hvis man ikke greb ind i samspilsproblemerne omkring de ældre, kunne overveje at indføre en betaling. Det gjorde bl.a. CD's ordfører, fru Mimi Jakobsen, under ældredebatten, men det var under udtrykkelig forudsætning af, at det ikke greb ind i samspilsproblemerne. Det står i Folketingets forhandlinger 1990-91, 2. samling, sp. 5156. Og da nu Venstres medlem af Socialudvalget fru Eva Kjer Hansen har været heroppe og indrømmet, at der er samspilsproblemer i dette forslag, følger vi os faktisk løst fra det forslag.

Jeg mener i øvrigt, at lovforslagets deling med, at personlig hjælp er gratis, men praktisk hjælp skal der betales for, er en ganske umulig sondring. Det er ganske umuligt for de hjemmehjælpere, der skal ud og arbejde med det, og det er endnu mere umuligt for de ældre at